

15 Απριλίου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΕΣΠΩ ΛΕΥΚΑΡΙΤΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 228/89).

Πρόσωρινό Διάταγμα — Αρνητική Διοικητική Πράξη — Αδύνατη η αναστολή της ισχύος της.

5 Η αιτούσα ζητά αναστολή της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε αίτησή της για αδασμολόγητη εισαγωγή αυτοκινήτου. Ζητά επίσης αναστολή της απόφασης με την οποία η προσωρινή άδεια χρήσεως του οχήματος παρατάθηκε μόνο μέχρι 31.3.89, οπότε η αιτούσα έπρεπε να πληρώσει τον δασμό ή να τοποθετήσει το όχημα σε Γενική αποθήκη Αποταμεύσεως.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση για προσωρινό διάταγμα, αποφάσισε:

15

(1) Ο νόμος απαγορεύει τη χρήση εμπορευμάτων, εκτός αν τελωνισθούν για εσωτερική κατανάλωση. Η αναστολή της απόφασης του Διευθυντή αναφορικά με τον τελωνισμό του οχήματος δε θα επέτρεπε τη χρήση του. Το δικαίωμα για προσωρινή χρήση του οχήματος είχε παραταθεί μέχρι της 31.3.89. Αναστολή της απόφασης αυτής δε θα έδινε στην αιτήτρια το δικαίωμα για τη χρήση του αυτοκινήτου μετά

20

την ημερομηνία εκείνη.

(2) Ό,τι επιδιώκει στην ουσία η αιτήτρια να επιτύχει μέσω του

προσωρινού διατάγματος, είναι -

- (α) Η προσωρινή ανατροπή της απόφασης του Διευθυντή Τελωνείων και η αντικατάστασή της από το δικαστήριο με θετική απόφαση για τον αδασμολόγητο τελωνισμό του οχήματος, και 5
- (β) η παράταση της χρήσης του αυτοκινήτου χωρίς να έχει τελωνιστεί. 10
- (3) Λόγω της φύσης της θεραπείας του προσωρινού διατάγματος είναι αδύνατη η αναστολή αρνητικών αποφάσεων δεδομένου ότι με την αναστολή τίποτε δεν προστίθεται στα δικαιώματα του αιτητή. 15

Η αίτηση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Miltiados v. The Republic (1972) 3 C.L.R. 341, 20

Sayegh v. The Republic (1986) 3 C.L.R. 277,

Moyo and Another v. The Republic (1988) 3 C.L.R.1203. 25

Αίτηση για προσωρινό διάταγμα.

Αίτηση για την έκδοση προσωρινού διατάγματος που να αναστέλλει την απόφαση του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων με την οποία η άδεια για προσωρινή χρήση του οχήματος παρατεινόταν μέχρι 31.3.89 και την αίτησή της για απαλλαγή από τον εισαγωγικό δασμό για το όχημα που επιθυμεί να εισάξει ως επαναπατρισθείσα. 30

Χρ. Τριανταφυλλίδης με (Κα.) Ε. Λιάτσου, για την Αιτήτρια. 35

ΠΙΚΗΣ, Δ: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή της η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση του Διευθυντή Τελωνείων για την επιβολή δασμού για την τελώνιση οχήματος το οποίο η αιτήτρια επιθυμεί να εισάξει από την Ελλάδα. Το αίτημά της για απαλλαγή από το δασμό απερρίφθη επειδή κρίθηκε ότι δε συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις που θέτουν οι σχετικές διατάξεις του περι 40

Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου, 1978 (Ν. 18/78) (Εδάφιο 19, Κλάση 01, Τέταρτος Πίνακας). Συγκεκριμένα, δεν ικανοποιήθηκε ο Διευθυντής ότι η αιτήτρια πριν τον επαναπατρισμό της από την Ελλάδα

5 είχε παραμείνει στο εξωτερικό για τη συνεχή περίοδο των δέκα ετών που προβλέπει η νομοθεσία. Με την ίδια κοινοποίηση (επιστολή 13/2/89) ο Διευθυντής πληροφόρησε την αιτήτρια ότι η άδεια για προσωρινή χρήση του οχήματος παρατεινόταν μέχρι 31/3/89. Μετά την ημερομηνία εκείνη

10 η αιτήτρια εκαλείτο είτε να καταβάλει τον επιβληθέντα δασμό ή να εναποθέσει, όπως αναφέρεται, το όχημα "σε Γενική Αποθήκη Αποταμιεύσεως". Προφανώς είχε επιτραπεί η προσωρινή χρήση του οχήματος πριν την αίτηση για την τελώνισή του.

15 Με την αίτησή της για προσωρινό διάταγμα η αιτήτρια αξιώνει την αναστολή της απόφασης ή αποφάσεων που περιέχονται στη γνωστοποίηση της 13/2/89. Η αιτήτρια κατέθεσε, σε ενόρκους δηλώσεις της που έχουν υποβληθεί

20 για υποστήριξη της αίτησης και προφορικά ενώπιόν μου, ότι -

(α) πληρούσε τις προϋποθέσεις που θέτει η νομοθεσία για δασμολογική απαλλαγή,

25

(β) η εφαρμογή της απόφασης θα έχει επιβλαβείς αν όχι καταστρεπτικές συνέπειες για τις εμπορικές δραστηριότητες της διαφημιστικής Εταιρείας DE.LE.MA. Consultants Ltd., της οποίας η αιτήτρια είναι ο κύριος

30 κάτοχος και διευθύνει, ενώ

(γ) αντίθετα, "... ουδεμία ζημία θα υποστή το Δημόσιο εάν εκδοθή το αιτούμενο Διάταγμα καθ' ότι εάν χάσω την Προσφυγή μου θα καταβάλω το ποσό του δασμού επί του οχήματός μου το οποίο δεν θα τροποποιηθή από εκείνο που είναι σήμερα. Σχετικά με την καταβολή του δασμού είμαι έτοιμη να παράσχω οιαδήποτε εγγύηση ήθελε μου ζητηθή" (παράγραφος 12 της ένορκης δήλωσης της 30/3/89).

35

40

Στη διάρκεια της συζήτησης της έφεσης ο κ. Τριανταφυλλίδης διευκρίνησε ότι δεν είναι η θέση της αιτήτριας

ότι η απόφαση είναι έκδηλα παράνομη (manifestly illegal) και ότι δεν επικαλείται την παρέμβαση του Δικαστηρίου γι' αυτό το λόγο. Ούτε έχει προβληθεί ισχυρισμός ότι η Δημοκρατία δε θα είναι σε θέση να αποζημιώσει την αιτήτρια στην περίπτωση που η απόφαση θα ακυρωθεί. Σε 5
 εξαιρετικές όμως περιπτώσεις μπορεί το Δικαστήριο, παρά το γεγονός ότι η υλική ζημιά είναι κατά κανόνα δεκτική επανόρθωσης, να εκδώσει προσωρινό διάταγμα όταν οι συνέπειες από την άμεση εφαρμογή της απόφασης μπορεί να είναι καταστρεπτικές για την εμπορική επιχείρηση της αιτήτριας ή τη δυνατότητά της να εξασφαλίσει 10
 τα μέσα για τη συντήρησή της. Η αρχή αυτή η οποία έχει αναγνωριστεί από την ελληνική νομολογία τυγχάνει εφαρμογής και στην Κύπρο, όπως αποφασίστηκε στην υπόθεση *Georghios Miltiados v. Republic* (1972) 3 C.L.R. 341, 15
 353. Και επειδή και στην υπόθεση αυτή συντρέχουν τέτοιοι εξαιρετικοί λόγοι δικαιολογείται, όπως εισηγήθηκε ο κ. Τριανταφυλλίδης, η παρεμβολή του Δικαστηρίου.

Το πρώτο θέμα το οποίο πρέπει να εξεταστεί είναι η 20
 φύση των αποφάσεων των οποίων επιδιώκεται η αναστολή. Η εισαγωγή εμπορευμάτων διέπεται από τον περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμο, 1978 (Ν. 18/78). Απαγορεύεται η χρήση εισαγόμενων εμπορευμάτων εκτός αν τελωνιστούν προς εσωτερική κατανάλωση. Προϋπόθεση για τον τελωνισμό είναι η καταβολή 25
 του δασμού που επιβάλλει ο Διευθυντής Τελωνείων. Η αναστολή της απόφασης του Διευθυντή αναφορικά με τον τελωνισμό του οχήματος δε θα επέτρεπε τη χρήση του. Στην ουσία η αιτήτρια επιδιώκει την αναστολή αρνητικής 30
 απόφασης, δηλαδή την άρνηση του Διευθυντή Τελωνείων να επιτρέψει τον τελωνισμό του οχήματος χωρίς την καταβολή δασμού. Η αναστολή αυτή δε θα παρείχε το δικαίωμα χρήσης του αυτοκινήτου.

Η δεύτερη απόφαση της οποίας η αιτήτρια επιδιώκει την αναστολή, και πάλι δε θα της έδινε το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το όχημα. Το δικαίωμα για προσωρινή 40
 χρήση του οχήματος είχε παραταθεί μέχρι της 31/3/89. Αναστολή της απόφασης αυτής δε θα έδινε στην αιτήτρια το δικαίωμα για τη χρήση του αυτοκινήτου μετά την ημερομηνία εκείνη. Η τελώνιση του αυτοκινήτου αποτελεί προϋπόθεση για τη δικαιωματική χρήση του. Ό,τι επιδιώ-

κει στην ουσία η αιτήτρια να επιτύχει μέσω του προσωρινού διατάγματος, είναι -

5 (α) η προσωρινή ανατροπή της απόφασης του Διευθυντή Τελωνείων και η αντικατάστασή της από το Δικαστήριο με θετική απόφαση για τον αδασολόγητο τελωνισμό του οχήματος, και

10 (β) η παράταση της χρήσης του αυτοκινήτου χωρίς να έχει τελωνιστεί.

Όπως υποδεικνύεται στην υπόθεση *Sayegh v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 277 η δικαιοδοσία για την έκδοση προσωρινών διαταγμάτων είναι αλληλένδετη και συναρτάται με την ακυρωτική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου που προβλέπεται στο άρθρο 146 του Συντάγματος. Λόγω της φύσης της θεραπείας του προσωρινού διατάγματος είναι αδύνατη η αναστολή αρνητικών αποφάσεων δεδομένου ότι με την αναστολή τίποτε δεν προστίθεται στα δικαιώματα του αιτητή. Οι ίδιες αρχές και προσέγγιση είχαν υιοθετηθεί από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Moyo and Another v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1203. Το προσωρινό διάταγμα, βάσει του Κανόνα 13 (Supreme Constitutional Court Rules 1962 - Law 33/64) δεν είναι μέσο για την απόκτηση αλλά για τη συντήρηση υφιστάμενου δικαιώματος του οποίου έχει αποστερηθεί ο αιτητής με την απόφαση, την εκτέλεση της οποίας επιδιώκει να αναστείλει.

30 Οδηγούμεθα επομένως στο συμπέρασμα ότι η αίτηση πρέπει να απορριφθεί. Δεν παρίσταται ανάγκη να εξετασώ οποιοδήποτε άλλο θέμα το οποίο έχει εγερθεί από την αιτήτρια.

35

Η αίτηση απορρίπτεται.